

UNIVERZITET U BEOGRADU
FAKULTET ZA SPECIJALNU
EDUKACIJU I REHABILITACIJU

UNIVERSITY OF BELGRADE
FACULTY OF SPECIAL EDUCATION
AND REHABILITATION

11.

MEĐUNARODNI
NAUČNI SKUP
„SPECIJALNA
EDUKACIJA I
REHABILITACIJA
DANAS”

11th

INTERNATIONAL
SCIENTIFIC
CONFERENCE
“SPECIAL
EDUCATION AND
REHABILITATION
TODAY”

ZBORNİK RADOVA

PROCEEDINGS

Beograd, Srbija
29-30. oktobar 2021.

Belgrade, Serbia
October, 29-30th, 2021

UNIVERZITET U BEOGRADU – FAKULTET ZA
SPECIJALNU EDUKACIJU I REHABILITACIJU

UNIVERSITY OF BELGRADE – FACULTY OF
SPECIAL EDUCATION AND REHABILITATION

11. MEĐUNARODNI NAUČNI SKUP
SPECIJALNA EDUKACIJA I REHABILITACIJA DANAS
Beograd, 29–30. oktobar 2021. godine

Zbornik radova

11th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONFERENCE
SPECIAL EDUCATION AND REHABILITATION TODAY
Belgrade, October, 29–30th, 2021

Proceedings

**11. MEĐUNARODNI NAUČNI SKUP
SPECIJALNA EDUKACIJA I REHABILITACIJA DANAS
Beograd, 29-30. oktobar 2021. godine
Zbornik radova**

**11th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONFERENCE
SPECIAL EDUCATION AND REHABILITATION TODAY
Belgrade, October, 29-30th, 2021
Proceedings**

IZDAVAČ / PUBLISHER

Univerzitet u Beogradu – Fakultet za specijalnu edukaciju i rehabilitaciju
University of Belgrade – Faculty of Special Education and Rehabilitation

ZA IZDAVAČA / FOR PUBLISHER

Prof. dr Gordana Odović, v.d. dekana

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK / EDITOR-IN-CHIEF

Prof. dr Branka Jablan

UREDNICI / EDITORS

Prof. dr Irena Stojković
Doc. dr Bojan Dučić
Doc. dr Ksenija Stanimirov

RECENZENTI / REVIEWERS

Prof. dr Sonja Alimović
Sveučilište u Zagrebu – Edukacijsko rehabilitacijski fakultet, Zagreb, Hrvatska
Doc. dr Ingrid Žolgar Jerković
Univerzitet u Ljubljani – Pedagoški fakultet Ljubljana, Slovenija
Prof. dr Vesna Vučinić, prof. dr Goran Jovanić, doc. dr Aleksandra Pavlović
Univerzitet u Beogradu – Fakultet za specijalnu edukaciju i rehabilitaciju

LEKTURA I KOREKTURA / PROOFREADING AND CORRECTION

Maja Ivančević Otanjac, predavač

DIZAJN I OBRADA / DESIGN AND PROCESSING

Biljana Krasić
Mr Boris Petrović
Zoran Jovanković

Zbornik radova biće publikovan u elektronskom obliku

Proceedings will be published in electronic format

Tiraž / Circulation: 200

ISBN 978-86-6203-150-1

MORFOSINTAKSIČKE SPOSOBNOSTI KOD STARIJIH LJUDI: PRELIMINARNO ISPITIVANJE

Mile Vuković**, Lana Jerkić***

Univerzitet u Beogradu – Fakultet za specijalnu edukaciju i rehabilitaciju, Srbija

Uvod: Istraživanje jezičkih sposobnosti kod starih osoba značajno je za razumevanje normalnih i patoloških obrazaca jezičkog ponašanja. Prema empirijskim podacima, stare osobe bez neurološkog oštećenja ispoljavaju teškoće u pronalaženju sadržajnih reči i razumevanju jezika. Takođe se navode određene promene u oblasti sintaksičke strukture.

Cilj: Cilj ovog istraživanja bio je da se procene morfosintaksičke sposobnosti kod starih osoba bez neurološkog oštećenja.

Metod: U istraživanju je učestvovalo ukupno 40 ispitanika. Eksperimentalnu grupu činilo je 20 starih osoba koje su bile podeljene u dve podgrupe. Prvu podgrupu činilo je 10 ispitanika iz kategorije rane starosti (65-75 godina), a drugu 10 ispitanika koji su prema godinama života pripadali kategorijama srednje i kasne starosti (preko 76 godina). Kontrolnu grupu sačinjavalo je 20 ispitanika srednjeg životnog doba (46-58 godina). Za prikupljanje podataka korišćen je Test morfosintaksičkih sposobnosti.

Rezultati: Primenom statističkih postupaka utvrđeno je da stariji ispitanici imaju značajno lošije morfosintaksičke sposobnosti u odnosu na kontrolnu grupu ispitanika ($t=-4,271$; $df=38$; $p<0,001$). Takođe je utvrđeno da ispitanici iz podgrupe rane starosti imaju značajno bolje morfosintaksičke sposobnosti u odnosu na ispitanike iz kategorije srednje i kasne starosti ($t=2,965$; $df=18$; $p<0,01$). Ispitivanjem povezanosti između godina starosti ispitanika i rezultata na testu pokazano je da sa starenjem dolazi do slabljenja morfosintaksičkih sposobnosti ($r=-0,748$; $p<0,01$).

Zaključak: Analizom dobijenih podataka pokazano je da morfosintaksičke sposobnosti opadaju s povećanjem godina života. Najbolje morfosintaksičke sposobnosti imali su ispitanici srednjeg životnog doba (kontrolna grupa), zatim ispitanici iz kategorije rane starosti, dok su najlošije sposobnosti pokazale osobe iz kategorije srednje i kasne starosti.

Ključne reči: jezik, morfosintaksičke sposobnosti, starije životno doba, starost

** mvukovic.dr@gmail.com

*** student doktorskih studija

UVOD

Pojam gramatike nije jednostavno sažeto definisati. To nam potvrđuje i prelistavanje lingvističke literature u kojoj se mogu pronaći različiti pristupi u definisanju gramatike. Prema Stanojčiću i Popoviću „gramatika je nauka koja opisuje strukturu jezika utvrđujući njegove glasove, oblike, tvorbene i rečenične osobine. Ona se obično deli na fonetiku sa fonologijom (nauku o glasovima), morfologiju (nauku o oblicima reči), na tvorbu reči (nauku o nastanku novih reči) i na sintaksu (nauku o rečenici)“ (Stanojčić i Popović, 2014, str. 9). U užem smislu gramatiku predstavlja morfologija i sintaksa (Bugarski, 1996). Ukoliko se gramatika posmatra kao skup pravila za povezivanje morfema u reči (najmanji delovi reči koji imaju značenje) i povezivanje reči u rečenice, onda je u središtu gramatike pojam *gramatičke kategorije* (Piper i Klajn, 2015). Gramatička kategorija predstavlja sistem od najmanje dva člana kojima se izražava neki gramatički odnos – npr. rod, broj, padež, lice, vreme, itd. (Bugarski, 1996, str. 146). Srpski jezik odlikuje infleksiona morfologija, a infleksioni nastavci određuju gramatičke aspekte promenljivih vrsta reči (Havelka, 1996). U kategorije imeničkog karaktera ubrajaju se rod, broj i padež, dok gramatičke kategorije glagolskog karaktera obuhvataju gramatičke kategorije glagolskog vida, roda, vremena i načina, potvrdnosti/odričnosti, lica, gramatičkog broja i roda (Bugarski, 1996; Stanojčić i Popović, 2014).

Kada se kao kriterijum za određivanje starosti uzimaju godine života, onda se starost može podeliti na tri kategorije: rana starost (od 66 do 75 godina života), srednja starost (76 do 85 godina) i kasna (poznata) starost (period posle 85. godine života) (Vuković, 2019). Iako empirijski podaci pokazuju da se u starosti, pored drugih promena, uočavaju i promene jezičkih sposobnosti, literatura je oskudna podacima u ovoj oblasti. Međutim, istraživanje promena u jezičkim sposobnostima od značaja je kako za razumevanje normalnih obrazaca jezičkog ponašanja, tako i za razumevanje poremećaja jezika u starijem životnom dobu. Dosadašnji empirijski podaci pokazuju pojavu teškoća u pronalaženju semantičkih reči i razumevanju jezika kod starih, neurološki zdravih osoba (Crossley et al., 1997; Obler et al., 1995; Shneider et al., 2002; Vuković, 2019). S druge strane, nalazi pokazuju da u starosti uglavnom ostaju očuvane fonološka i sintaksička struktura, zatim pasivni rečnik, gramatičko prosuđivanje, ponavljanje i dobro naučene jezičke veštine (na primer, pozdravljanje) (Panda, 2017; Shadden, 1997; Vuković, 2019).

Pojedini autori ističu da u starosti dolazi do promena komunikativnih sposobnosti, za koje se pretpostavlja da bar delimično nastaju usled delovanja bioloških faktora, slabljenja čula i promena u govoru (sporiji tempo i brzina govora, smanjen intezitet, tremor u glasu i dr.) (Panda, 2017). Horton i saradnici (2010) sprovedli su istraživanje u kojem je analiziran konverzacioni diskurs 300 ispitanika, između 17 i 68 godina. Na osnovu dobijenih rezultata, autori su zaključili da sa starošću govor postaje usporeniji, uz pojavu većeg broja pauza, naročito pri pronalaženju reči. S druge strane, utvrđeno je da su stariji ispitanici produkovali duže govorne iskaze i imali veću leksičku raznovrsnost (Horton et al., 2010).

Iako empirijski podaci ukazuju na relativnu očuvanost sintakse u starosti, pojedina istraživanja pokazuju da se povećanjem godina života javljaju razlike u sintaksičkim sposobnostima između muškaraca i žena. Analizirajući jezički korpus u slobodnom razgovoru, Moscoso del Prado Martin (2015) ustanovio je da žene koriste raznovrsnije sintaksičke strukture bar do kasnih pedesetih godina, dok se kod muškaraca od 45. godine može uočiti smanjena raznovrsnost sintaksičkih struktura (Moscoso del Prado Martin, 2015).

Polazeći od pretpostavke da gramatička kompleksnost nije uslovljena samo uticajem starosti, Luo i saradnici (2019) su ispitivali koliko prisustvo sagovornika utiče na produkciju gramatički složenijih rečenica u svakodnevnoj konverzaciji. Uočili su da stariji ispitanici, u poređenju sa mlađim, koriste rečenice manje složenosti kada razgovaraju s nepoznatim osobama. Moguće je da su stariji ispitanici skloniji pojednostavljenju rečenica zbog toga što razgovor s nepoznatim osobama može da sadrži mnoštvo informacija koje ih mogu kognitivno opteretiti (Luo et al., 2019).

Prema nekim empirijskim podacima, stare osobe bez neurološkog oštećenja proizvode kraće i manje kompleksne rečenice (Kemper 1986, 1987, prema Orange, 2009). Drugi aspekti gramatike retko su istraživani u populaciji starijih, neurološki zdravih osoba. U ovom radu nastojali smo da istražimo morfosintaksičke sposobnosti kod starijih osoba kojima je maternji jezik srpski.

CILJ, ZADACI I HIPOTEZE ISTRAŽIVANJA

Cilj ovog istraživanja je utvrđivanje morfosintaksičkih sposobnosti kod starijih ljudi. Za realizaciju ovog cilja postavljeni su sledeći zadaci: 1) ispitati da li morfosintaksičke sposobnosti opadaju s povećanjem godina života; 2) uporediti postignuća starijih ispitanika sa rezultatima odraslih ispitanika srednjeg životnog doba (kontrolna grupa); 3) ispitati morfosintaksičke sposobnosti kod osoba između 65 i 75 godina ; 4) ispitati morfosintaksičke sposobnosti kod osoba starijih od 76 godina.

U skladu s ciljevima i zadacima istraživanja, postavljene su sledeće hipoteze: 1) Stariji ispitanici imaju lošije morfosintaksičke sposobnosti od odraslih ispitanika srednjeg životnog doba. 2) Ispitanici iz kategorije rane starosti imaju bolje morfosintaksičke sposobnosti od ispitanika iz kategorije srednje i kasne starosti. 3) Morfosintaksičke sposobnosti slabe s povećanjem godina života.

METOD

Uzorak istraživanja

U ovom istraživanju učestvovalo je ukupno 40 ispitanika. Eksperimentalnu grupu činilo je 20 starijih ispitanika, koji su podeljeni u dve podgrupe. Prvu podgrupu činilo je deset ispitanika koji pripadaju kategoriji rane starosti (65-75 godina), dok je drugu podgrupu činilo takođe deset ispitanika iz kategorije srednje i kasne starosti (preko 76 godina). Kontrolnu grupu sačinjavao je preostali deo uzorka, tj. 20

ispitanika srednjeg životnog doba. Kriterijumi za uključivanje ispitanika u eksperimentalnu grupu bili su: 1) da imaju preko 65 godina; 2) odsustvo podataka o neurološkom oboljenju i jezičkom poremećaju; 3) da je svim ispitanicima maternji jezik srpski; 4) da imaju minimum četiri godine formalnog obrazovanja; 5) da nemaju oštećenje sluha koje remeti proces komunikacije, ili da im je sluh korigovan slušnim pomagalicama. Svi ispitanici žive u svom domu i u stanju su da obavljaju svakodnevne životne aktivnosti. Karakteristike uzorka u odnosu na pol ispitanika prikazane su u Tabeli 1.

Tabela 1

Karakteristika uzorka eksperimentalne i kontrolne grupe u odnosu na pol ispitanika

<i>n</i> =40		N	P	
Pol	Rana starost	Muški	4	10%
		Ženski	6	15%
	Srednja i kasna starost	Muški	3	7,5%
		Ženski	7	17,5%
	Kontrolna grupa	Muški	9	22,5%
		Ženski	11	27,5%
	Ukupno	40	100%	

Napomena: N – broj ispitanika; P – procenat;

Prosečna starost ispitanika iz podgrupe rana starost iznosila je 69,1 godina ($SD=3,21$; $Mdn=69,0$; $Min=65$; $Max=75$), srednja i kasna starost $AS=82,7$ ($SD=3,68$; $Mdn=82,5$; $Min=77$; $Max=87$), dok je kod ispitanika iz kontrolne grupe prosečna starost iznosila 53 godine ($SD=3,36$; $Mdn=54,0$; $Min=46$; $Max=58$). Kada su u pitanju godine obrazovanja ispitanika, prosek godina obrazovanja kod ispitanika iz podgrupe rana starost iznosila je 10,1 godina ($SD=4,25$; $Mdn=10,5$; $Min=4$; $Max=17$), srednja i kasna starost $AS=7,2$ ($SD=4,54$; $Mdn=4,0$; $Min=4$; $Max=16$), dok je kod ispitanika iz kontrolne grupe prosečna starost iznosila 13,4 godina ($SD=2,06$; $Mdn=12,0$; $Min=12$; $Max=18$).

Instrument

U prikupljanju podataka korišćen je Test morfosintaksičkih sposobnosti (Vuković, 2020) koji je namenjen za procenu upotrebe gramatičkih markera za rod, broj, lice, vreme i padeže. Test se sastoji od 15 zadataka i dva zadatka za vežbu. Ispitivač najpre čita uputstvo za izvršavanje zadataka, zatim zadatke za vežbu, nakon čega se prelazi na test-zadatke. Za svaki tačan odgovor, ispitanik dobija jedan poen. Maksimalan broj poena koji ispitanik može da ostvari je 15. Neočekivani odgovori bodovali su se kao tačni, ukoliko je produkovan gramatički oblik bio ispravan. Na primer: kod test-zadatka *Danas Marko putuje u Grčku. Njegovi roditelji su još juče...*, očekivani odgovor je *otputovali*. Međutim, ispitanicima koji su rečenicu dovršili rečima *„spakovali mu stvari za put“* dodeljen je jedan poen, jer su upotrebili ispravan gramatički oblik glagola.

U analizi i obradi podataka korišćen je SPSS program (Statistical Package for Social Sciences for Windows, version 23.0). Korišćene su metode deskriptivne i inferencijalne statistike i to apsolutna frekvencija, aritmetička sredina, standardna devijacija, medijana, raspon (u formatu minimum-maksimum) i standardna greška merenja. Razlike između (pod)grupa je testirano pomoću Studentovog t-testa za nezavisne uzorke, dok je testiranje povezanosti godina starosti i skora na testu izvršeno pomoću Pirsonove korelacije. Za sve statističke analize je zadat α nivo od 0,05.

REZULTATI

Tabela 2

Deskriptivne mere

Grupa	N	AS	SD	SE _M
Eksperimentalna grupa	20	13,75	1,16	0,26
Kontrolna grupa	20	14,90	0,31	0,70

Napomena: N – broj ispitanika; AS – aritmetička sredina; SD – standardna devijacija; SE_M – standardna greška merenja

Upotrebom Studentovog t-testa za nezavisne uzorke ispitivali smo da li postoje razlike u pogledu morfosintaksičkih sposobnosti između eksperimentalne i kontrolne grupe. Statističkom analizom utvrđena je značajna razlika između dve grupe ispitanika ($t=-4,271$; $df=38$; $p<0,001$). Stariji ispitanici imaju značajno lošije morfosintaksičke sposobnosti u odnosu na kontrolnu grupu ispitanika.

Tabela 3

Deskriptivne mere

Podrupa	N	AS	SD	SE _M
Rana starost	10	14,40	0,52	0,16
Srednja i kasna starost	10	13,10	1,29	0,41

Napomena: N – broj ispitanika; AS – aritmetička sredina; SD – standardna devijacija; SE_M – standardna greška merenja

Primenom istog testa ispitivali smo da li postoje razlike u pogledu morfosintaksičkih sposobnosti između podgrupa starijih ispitanika. Statističkom analizom utvrđena je značajna razlika između dve podgrupe ($t=2,965$; $df=18$; $p<0,01$); ispitanici iz podgrupe rane starosti imali su značajno bolja postignuća na testu morfosintaksičkih sposobnosti u poređenju sa ispitanicima iz kategorije srednje i kasne starosti.

Upotrebom Pirsonove korelacije, na ukupnom uzorku, testirana je hipoteza o povezanosti godina starosti i rezultata na Testu morfosintaksičkih sposobnosti. Statistička analiza je pokazala da postoji visoka negativna povezanost između godina života ispitanika i postignuća na testu ($r=-0,748$; $p<0,01$). Na osnovu rezultata statističkog testa, možemo zaključiti da stariji ispitanici imaju lošije morfosintaksičke sposobnosti i obrnuto, tj. da mlađi ispitanici imaju bolje morfosintaksičke sposobnosti. Drugim rečima, morfosintaksičke sposobnosti slabe s povećanjem godina života.

ZAKLJUČAK

Ovo pilot istraživanje imalo je za cilj utvrđivanje morfosintaksičkih sposobnosti kod starijih ljudi bez neurološkog poremećaja.

Statističkom obradom podataka potvrđene su sve hipoteze istraživanja. Na osnovu detaljne analize dobijenih rezultata izvedeni su sledeći zaključci:

1. Morfosintaksičke sposobnosti opadaju s povećanjem godina života.

2. Ispitanici koji se svrstavaju u kategoriju starih imaju lošije morfosintaksičke sposobnosti u poređenju sa ispitanicima kontrolne grupe, koju su činile osobe srednjeg životnog doba.

3. Ispitanici iz kategorije srednje i kasne starosti imaju lošije morfosintaksičke sposobnosti u poređenju sa ispitanicima iz kategorije rane starosti.

4. Najlošije morfosintaksičke sposobnosti ispoljili su ispitanici iz kategorije srednje i kasne starosti, zatim iz kategorije rane starosti, dok su najbolje rezultate ostvarili ispitanici srednjeg životnog doba.

Najznačajnije ograničenje ovog istraživanja tiče se veličine uzorka. Preporuka za buduća istraživanja odnosi se na uključivanje većeg broja starijih ispitanika. Poseban značaj imalo bi testiranje grupe ispitanika iz kategorije kasne starosti (preko 85 godina), te upoređivanje njihovih rezultata s rezultatima ispitanika iz kategorija rane i srednje starosti.

LITERATURA

- Bugarski, R. (1996). *Uvod u opštu lingvistiku*. Čigoja štampa.
- Crossley, M., D'Arcy, C., & Rawson, N. S. (1997). Letter and category fluency in community-dwelling Canadian seniors: A comparison of normal participants to those with dementia of the Alzheimer or vascular type. *Journal of Clinical Experimental Neuropsychology*, 19(1), 52-62. <https://doi.org/10.1080/01688639708403836>
- Havelka, J. (1996). Kognitivna obrada gramatičkih atributa glagola. *Psihologija*, 29(2-3), 243-257.
- Horton, W., Spieler, D., & Shriberg, E. (2010). A corpus analysis of patterns of age-related change in conversational speech. *Psychology and Aging*, 25(3), 708-713. <https://doi.org/10.1037/a0019424>
- Luo, M., Robbins, M., Martin, M., & Demiray, B. (2019). Real-life language use across different interlocutors: A naturalistic observation study of adults varying in age. *Frontiers in Psychology*, 10, 1412. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2019.01412>
- Moscoso del Prado Martín, F. (2016). Vocabulary, grammar, sex, and aging. *Cognitive Science*, 41(4), 950-975. <https://doi.org/10.1111/cogs.12367>
- Obler, L. K., Au, R., & Albert, M. L. (1995). Language and aging. In R. A. Huntley, & K. S. Helfer (Eds.), *Communication in later life* (pp. 85-97). Butterworth-Heinemann.
- Orange, J. B. (2009). Language and communication disorders in older adults: selected considerations for clinical audiology. In L. Hickson (Ed.), *Proceedings of the second international adult conference "Hearing care for adults 2009 – The challenge of aging"* (pp. 87-102). Phonak.

- Panda, J. S. (2017). Gerontology: Communication disorder. *Odisha Journal of Social Science*, 4(2), 8-15.
- Piper, P., i Klajn, I. (2015). *Normativna gramatika srpskog jezika – ijekavsko izdanje, izmijenjeno i dopunjeno (prema drugom ekavskom izdanju)*. Matica Srpska.
- Schneider, B. A., Daneman, M., & Pichora-Fuller, M. K. (2002). Listening in aging adults: From discourse comprehension to psychoacoustics. *Canadian Journal of Experimental Psychology*, 56(3), 139-152.
- Shadden, B. B. (1997). Language and communication changes with aging. In B. B. Shadden, & M. A. Toner (Eds.), *Aging and communication: for clinicians by clinicians* (pp. 135-170). Pro-Ed.
- Stanojčić, Ž., i Popović, L. (2014). *Gramatika srpskog jezika za gimnazije i srednje škole* (15. izdanje). Zavod za udžbenike.
- Vuković, M. (2019). *Neurodegenerativni poremećaji govora i jezika*. Univerzitet u Beogradu – Fakultet za specijalnu edukaciju i rehabilitaciju.
- Vuković, M. (2020). Test morfosintaksičkih sposobnosti (In press).

MORPHOSYNTACTIC ABILITIES IN THE ELDERLY: A PRELIMINARY RESEARCH

Mile Vuković, Lana Jerkić***

University of Belgrade – Faculty of Special Education and Rehabilitation, Serbia

Introduction: Research on language abilities among the elderly is essential for understanding normal and pathological patterns of language behaviour. According to empirical data, the elderly without neurological impairment exhibit content-word-finding difficulties and auditory language comprehension deficits. Certain changes in the area of the syntactic structure have also been showed.

Aim: The aim of this study was to investigate morphosyntactic abilities among the elderly without neurological impairment.

Method: A total of 40 respondents participated in the study. The experimental group consisted of 20 elderly persons who were divided into two subgroups. The first subgroup consisted of 10 respondents from the category of young-old (65-75 years of age), and the second of 10 respondents who, according to age, belonged to the categories middle-old and oldest-old (over 76 years of age). The control group consisted of 20 middle-aged respondents (46-58 years of age). The Morphosyntactic Abilities Test was used for data collection.

Results: Using statistical procedures, it was found that elderly respondents had significantly worse morphosyntactic abilities than the control group of subjects ($t=-4.271$; $df=38$; $p<.001$). It was also found that respondents from the subgroup of young-old had significantly better morphosyntactic abilities than respondents from the category of middle-old and oldest-old ($t=2.965$; $df=18$; $p<.01$). Examination of the relationship between the age of the subjects and the test results showed that morphosyntactic abilities weaken with age ($r=-.748$; $p<.01$).

*** hD student

Conclusion: *The analysis of the obtained data showed that morphosyntactic abilities decrease with age. Middle-aged respondents (control group) had the best morphosyntactic abilities, followed by the young-old category, while the category of middle-old and oldest-old demonstrated the poorest abilities.*

Keywords: *language, morphosyntactic abilities, the elderly, old age*